

men jeg skal blot oplyse, at gaar vi tilbage til 1919—20, ser vi, at Kommunen anvendte 35 733 Kr., og Staten gav et Tilskud paa 27 950 Kr., altsaa ca. 36 000 Kr. og ca. 28 000 Kr. henholdsvis for Kommunen og for Staten. Naar man saa ser paa Forholdene i 1925—26, er det Tilskud, Kommunen har givet, vokset til 52 769 Kr., altsaa rundt 53 000 Kr., fra 36 000 Kr., medens Statens Tilskud er gaaet ned fra 28 000 Kr. til 13 500 Kr. Det synes os ganske fejlagtigt, en saadan Fremgangsmaade er ikke paa nogen Maade begrundet, og det er vel egentlig ogsaa kun, fordi man siger: Gentofte Kommune, denne velstaaende Kommune, har saamænd nok Raad til at betale, hvad det koster. Men jeg tror ikke, man har Ret til at anlægge en saadan Betragtningssmaade. Man bør i den Kommune som i alle andre Kommuner se paa, hvad Kommunen ofrer, og naar det viser sig, at Kommunen bringer store Ofre, er det Statens Pligt ogsaa at bringe dertil svarende Ofre. Vi har derudfra, da vi fik en Ændring i Biblioteksloven i 1923, i Maj 1923 til Bibliotekstilsynet indsendt et Andragende om, at vi maatte faa Tilskud efter denne Lovs § 6. Man gjorde den Gang opmærksom paa, at Gentofte Kommune havde et Indbyggerantal paa ca. 36 000 — det er nu oppe omkring de 40 000 —, at man, da det er en i Flademaal meget udstrakt Kommune, havde tre Læsestuer, hvoraf de to allerede havde været i Virksomhed i en Aarrække, og at man derfor havde ret betydelige Udgifter, større end andre Kommuner, baade til Bøger og til Lønninger. Det er ogsaa ganske interessant at se paa, hvorledes disse Biblioteker er blevet benyttet. Medens Antallet af hjemlaante Bind i 1923 var 116 000, er det nu vokset til 140 000, og medens Antallet af besøgende i Læsesalen var 17 000 den Gang, er det nu 20 400. Dette Forsøg paa at opnaa Tilskud efter Bibliotekslovens § 6, hvorefter der er Adgang til at give denne Kommune Tilskud, førte ikke til noget. Vi har saa gentagne Gange baade i Januar 1924, i December 1924, i Maj 1925 og i Juni 1925 indsendt nye Ansøgninger, men hidtil uden at det har frugtet. Der er nu kommet en Henvendelse fra forskellige Kommuner indenfor Københavns Amt, om ikke Gentofte Kommune vilde paatage sig at være Centralbibliotek for alle Amtets Kommuner. Vi har ogsaa beredvilligt lovet, at vi vilde paatage os den Forpligtelse. Vi vilde anvende alle de Midler, som Stat, Kommune og Amt gav til Formaalet: Centralbiblioteker, udelukkende i dette Øjemed. Vi vilde bekoste

Bøgerne. Alt dette vilde vi gøre, *hvis* — det var altsaa den eneste Betingelse, vi stillede — Statstilskudet fastsattes i Overensstemmelse med Biblioteksraadets Indstilling. Man skulde tro, at naar Biblioteksraadet, som har med disse Sager at gøre, og som altsaa er særlig sagkyndigt paa dette Omraade, indstiller, var det ikke noget urimeligt, men tværtimod et meget rimeligt Ønske, at man skulde se paa dette: Hvordan har Kommunen i det hele taget opfyldt sine Forpligtelser, og hvad tilbyder den for, at vi imølekommer den Indstilling, der foreligger fra Biblioteksraadet? Naar man saa saa, hvorledes Kommunen paa alle Omraader havde vist sig forstaaende og villig til at løse dette Spørgsmaal paa bedste Maade, maatte jeg dog have Grund til at tro, at ogsaa den højtærede Undervisningsminister og eventuelt senere Finansudvalget vilde stille sig imødekommende.

Nogle Talere har henledet Opmærksomheden paa den midtsjællandske Jernbane og sagt, at dette Arbejde gaar sin jævne, rolige Gang — man tør vel nok sige lidt for jævn og meget for rolige Gang —, og der er udtalt Ønske om, at det maatte blive fremmet. Jeg er ganske sikker paa, at det er et Ønske, som ogsaa den højtærede Minister for offentlige Arbejder deler. Jeg tror, vi alle sammen kan være enige om, at det er et berettiget og rimeligt Ønske, efterdi der ved Udvidelse af Arbejdsomraadet vil blive Adgang til at beskæftige adskillige af dem, som maaske ellers vil være arbejdsløse. Jeg tror derfor, at vi tør regne med, at den højtærede Minister vil gaa til Finansudvalget og søge Bevillingerne til dette Arbejde forhøjet, og at det vil lykkes Ministeren med de gode Kort, han har paa Haanden, med de gode Grunde, han har at give, at opnaa ogsaa Finansudvalgets Tilslutning. Jeg maa maaske med det samme gøre opmærksom paa det ønskelige i, at Arbejdet paa Anlæg af et fjerde Spor paa Strækningen Østerbro—Klampenborg, som nu har staaet paa i mange Aar, bliver fremmet. Man ser i Ny og Næ nogle Folk gaa og arbejde, men det bliver ikke til noget. Vi maa bede om, at der sættes ordentlig Kraft paa dette Arbejde.

Der er ogsaa fra enkelte Sider her udtalt en Anerkendelse og en Tak til den højtærede Finansminister paa Grund af Ministerens forstaaende Stilling til Spørgsmaalet om Arvefæsteafgiften. Jeg har haft den Ære at være til Stede ved et af de Møder, som Finansministeren havde givet sit Minde til maatte finde Sted mellem ham og nogle